

Ple de les Corts Valencianes celebrat el dia 11 de març de 1998. Comença la sessió a les 10 hores i 40 minuts. Presidix el Molt Excel·lent Senyor Hector Villalba i Chirivella. Sessió plenària número 76. Primera reunió.

El senyor president:

Senyores diputades, senyors diputats, bon dia.
S'obri la sessió.

En primer lloc, i d'acort en l'article 63 del Reglament de les Corts Valencianes, es proposa l'alteració de l'orde del dia en l'inclusió d'un nou punt referent a: compareixença del president del Consell per a informar sobre les recents notícies aparegudes en els mitjans de comunicació implicant al vicepresident de la Diputació d'Alacant i al diputat responsable de Foment de la mateixa, en la firma el passat dia 18 de juliol de 1996 d'un document pel qual comprometen inversions públiques i de la Generalitat Valenciana en el municipi de Dolores a canvi de llevar al PSPV-PSOE de l'alcaldia de la dita població, que sollicita el Grup Parlamentari Socialista.

Si no hi ha cap inconvenient, s'incorporarà a l'orde del dia. Moltes gràcies, senyories. Este punt se substanciarà a continuació de les preguntes al president del Consell.

Per tant, iniciem l'orde del dia en el punt primer, que es compareixença del president del Consell per a contestar a les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana, que formulen els grups parlamentaris.

En primer lloc, i per a formular la pregunta, en nom del Grup d'Esquerra Unida-Els Verds, la seua síndica, senyora Marcos, te la paraula. (*S'interromp la gravació.*)

La senyora Marcos i Martí:

(*Inoïble*) ...senyor president.

Des del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Els Verds, volem formular-li al senyor president del Consell la següent pregunta: quina és la posició del president del Consell al voltant de la proposta del govern de l'estat pel que fa a l'exclusió de 869 fàrmacs de la llista de medicaments finançables per la Seguretat Social?

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Marcos.
Senyor president del Consell.

El senyor president del Consell:

Con la venia de la presidència.
Señorías.

Señora Marcos, el control del gasto farmacéutico sabe su señoría que es un objetivo prioritario del gobierno, y así del gobierno valenciano. Y así algunas de las decisiones que hemos venido tomando, como el uso de los genéricos, son decisiones pioneras en España que han ayudado a lanzar de forma decisiva la reducción del gasto farmacéutico en nuestra comunidad.

Pero sabe también su señoría que en función del acuerdo recientemente logrado de forma unánime por todas las comunidades autónomas con competencias en materia de sanidad para el nuevo modelo de financiación de la sanidad pública por un período de 1998 al 2001, establecía como una parte fundamental de ese acuerdo la necesidad de buscar fórmulas que recortaran el gasto farmacéutico, en las que —insisto— estábamos todos de acuerdo.

Se ha presentado un proyecto que afecta no a 869 fármacos, como dice su señoría, sino a 588 especialidades, ya

que las restantes corresponden a fármacos científicamente obsoletos. Y estamos ante un proyecto. Yo estoy lógicamente, como firmante de aquel acuerdo, conforme con la finalidad del proyecto, que es reducir el gasto farmacéutico. Y, en cualquier caso, de la discusión de este proyecto tiene que salir una fórmula unánime que desarrolle el acuerdo inicialmente alcanzado a la hora de aprobar la financiación de la sanidad pública para el período de años citado anteriormente.

El senyor president:

Gràcies, senyor president.
Per a replicar, senyora Marcos.

La senyora Marcos i Martí:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Zaplana, és cert que el govern ha anunciat l'eliminació de la subvenció d'una sèrie de fàrmacs, en principi, per a propiciar un estalvi de 35.000 milions de pessetes de les arques públiques a tot arreu de l'estat espanyol.

Però, bé, tots aquests medicaments van a continuar en el registre de medicaments i, per tant, podran continuar sent receptats amb receptes públiques, però hauran de ser pagats al cent per cent pels malalts als quals siguen prescrits aquests medicaments.

A més, tal com preveu la llei del medicament de 1990, aquests medicaments exclosos podran ser objecte de publicitat en els mitjans de comunicació. Esta decisió del govern que, com vostè molt bé ha recordat, s'inscriu en l'acord del Consell de Política Fiscal i Financera, realment suposa no un estalvi per a millorar la sanitat pública, sinó un estalvi per a finançar el deute d'algunes comunitats autònomes al voltant de la despesa farmacèutica i de la sanitat.

Per tant, la factura del deute ocasionada per les mesures privatitzadores que s'han pres en algunes comunitats autònomes com la nostra i que incrementen la despesa sense millorar la qualitat de l'atenció, este deute es passa directament a les butxaques dels malalts, tant mitjançant la reducció de les prestacions farmacèutiques com mitjançant la disminució en la prestació per malaltia de la Seguretat Social emmascarada com lluita contra el frau i que suposa, com vostès també han aprovat ací, traslladar a les mútues patronals el control de les malalties.

La relació dels medicaments exclosos el govern l'ha negociat exclusivament amb la indústria farmacèutica, i sense tindre en compte les necessitats de la sanitat pública. Aquesta decisió trenca el necessari sistema de solidaritat i el necessari sistema nacional de la salut.

Nosaltres sempre hem fet propostes, i des del grup parlamentari hem fet una sèrie de propostes per a millorar l'ús racional dels medicaments. I ací ens trobaran sempre al seu costat. I això passa per modificar fins i tot el registre. En estos moments al registre de l'estat espanyol hi ha deu vegades més medicaments, per exemple, que a Noruega. Açò passa per invertir en medicina preventiva, açò passa per la utilització del genèric, de les monodosi. I tot això ens trobarà al seu costat.

Però el llistat i aquestes mesures que està proposant el govern és sols una més de les mesures de privatització de la sanitat pública, i ací no ens trobaran al seu costat, perquè s'exclouen medicaments plenament eficaços i segurs, que, en tot cas, s'haurien d'excloure del registre; perquè aquesta llista s'ha fet amb criteris exclusivament econòmics; perquè es va a perjudicar a les capes menys afavorides de la societat, és a dir, els jubilats, les jubilades, els aturats, les

aturades, els joves... És a dir, és una mesura que ataca directament a les butxaques dels valencians i valencianes per anar a finançar els pactes entre el PP i Convergència i Unió. Així de senzill, senyor Zaplana.

I, per tant, nosaltres, vosté que es reclama, president de tots i totes les valencianes, estem tirant de menys que vinga a aquesta trona i diga: "Des del País Valencià finançarem allò que no financia la sanitat pública". O, pel contrari, que vinga i diga: "Nosaltres ens oposarem a qualsevol mesura que supose reduir la qualitat de la prestació sanitària i trencar el mecanisme de la salut pública". Però vosté, senyor Zaplana, com sempre, té més presents els interessos del seu partit i donar el vist-i-plau a aquelles coses que planteja el govern d'Aznar que la defensa dels interessos dels valencians i valencianes.

I per això, senyor Zaplana, vosté no sols està mut, sinó que en alguna manifestació pública ha dit que vosté no va a dir, com altres presidents de comunitats autònomes, que en cas que pense que els interessos dels habitants de la seua comunitat siguen perjudicats per aquesta mesura vostés posarà els mecanismes per a finançar des d'aquesta comunitat aquells medicaments útils, no de baixa qualificació terapèutica, sinó els útils que aquesta llista de 869 proposa retirar de la llista de medicaments finançables per la Seguretat Social.

Una vegada més, senyor Zaplana, vosté demostra que no té poder a Madrid i que prima en vosté...

El senyor president:

Senyora Marcos.

La senyora Marcos i Martí:

Acabe.

...els interessos del seu partit front als interessos dels valencians i les valencianes.

Gràcies.

El senyor president:

Gracies, senyora Marcos.

Per a replica, senyor president.

El senyor president del Consell:

Señor presidente.

Señorías.

Señora Marcos, a su señoría le da igual hablar de las pensiones, que de la educación, que ahora de la financiación de la sanidad. El caso es que no pintamos nada y que esto cada día va peor. Muy al contrario es lo que piensan afortunadamente los ciudadanos y muy contraria es la realidad.

Mire, España —y lo sabe su señoría— es el último país de la Unión Europea que pretende introducir limitaciones a la financiación pública de determinados medicamentos. El último. Los medicamentos aludidos se podrá discutir, porque se están discutiendo todavía, si quedarán definitivamente incluidos en la lista que usted conoce, pero esos no están financiados en otros países europeos que tienen listas infinitamente mayores a la hora de excluir fármacos. En España se han gastado, en el año 96, nada menos que 18.000 millones de pesetas en fármacos que, por ejemplo, en países como Alemania o Italia no están incluidos y no son gratuitos.

Y dicho eso, le diré que de acuerdo con el marco consensuado por todas las comunidades autónomas, el ministerio tenía la obligación de poner una propuesta de debate encima de la mesa, y que ha hecho una propuesta, que no es más que una propuesta, señora Marcos. Pero que, en cual-

quier caso, es una lista mucho más reducida que la que el Partido Socialista puso encima de la mesa en el año 1993. Con una salvedad, con una salvedad, que en aquel caso el ahorro iba destinado al tesoro público y en este caso va destinado a financiar íntegramente la sanidad. Con otra salvedad, que ahora esta medida va acompañada de bajada de márgenes, de puesta en circulación de genéricos y de precios de referencia, y que estamos ante 588 fármacos que en ningún caso van a afectar a los pacientes crónicos.

Luego la medida está mucho más humanizada y es mucho más coherente que la que puso en funcionamiento el Partido Socialista. Y el criterio de su grupo no era tan duro en aquel momento, y aquí tengo los *Diarios de Sesiones*, no me haga que se los repita. Entre otras cosas, el señor Zamora, que en aquel momento representaba al Grupo Esquerra Unida, decía algo así como "comprendo que no es discrecional de la Generalitat aplicar el real decreto de financiación, o que el gasto farmacéutico es excesivo". Se manifestaba en otros términos completamente distintos, en los que yo no deseo entrar, pero aquí está el *Diario de Sesiones*.

Pero, en cualquier caso, es una medida, señora Marcos, consensuada. La ministra Amador, la ministra del Partido Socialista, decía literalmente: "El estado no puede con dinero de todos pagar medicamentos para los catarros, mientras haya enfermedades graves que requieran de medicinas costosísimas". Pero es que además esta decisión tiene un amparo legal que su señoría conoce perfectamente. La Ley 25/90, de 20 de diciembre, del medicamento, aprobada por el Partido Socialista, contempla la revisión periódica de los medicamentos financiados, de acuerdo no solamente a la disponibilidad presupuestaria, sino también en función...

El senyor president:

Senyor president, el seu temps.

El senyor president del Consell:

Acabo.

...del uso racional y la evolución de los medicamentos.

Mire, señoría, el poco tiempo impide entrar en un debate muchísimo más largo, pero le diré, en cualquier caso, que es una medida que se está debatiendo en estos momentos, que es una decisión consensuada por todas comunidades autónomas con competencias. Y lo único que intenta, la única finalidad, es la defensa del servicio público, de la sanidad pública para que decisiones contrarias a estas que se están tomando de racionalización del gasto, impidan que el usuario de la sanidad pueda tener una sanidad pública en condiciones como se merece.

El senyor president:

Gracies, senyor president.

¿Per a que solicita la paraula el senyor Zamora?

El senyor Zamora Suárez:

Para réplica, señor presidente, porque me ha aludido directamente.

El senyor president:

Senyor Zamora, el president ha escoltat atentament, i lo que el president del Consell ha fet ha segut una alusio a un *Diari de Sessions* on voste, en representacio del Grup d'Esquerra Unida-Els Verds, manifestava una opinipo. Per tant, considere que no es element de replica i, per tant, no li puc donar la paraula.

El senyor Zamora Suárez:

Señor presidente, ha sacado totalmente de contexto mi intervención.

El senyor president:

Senyor Zamora.

El senyor Zamora Suárez:

Y la posición de Esquerra Unida en aquel momento fue absolutamente dura contra el medicamentazo de aquel momento.

El senyor president:

Si la presidencia ho estimara aixina, vostè tindria la paraula, pero considere que en este cas ha segut una referencia a una opinio que vostè ha donat, no una replica a les seues opinions.

Gracies per la seua comprensió.

El senyor Zamora Suárez:

Gracias, señor presidente.

El senyor president:

Gracies, senyor Zamora.

En representació del Grup Nacionaliste Unio Valenciana, el seu sindic, el senyor Artagoitia, te la paraula per a formular la pregunta.

El senyor Artagoitia Calabuig:

Moltes gracies, senyor president. Senyories.

Senyor Zaplana.

Unio Valenciana es un partit nacionaliste que es creu l'autogovern dels valencians. Dins de les nostres competencies estatutaries vam plantejar la posicio d'Unio Valenciana per a la redaccio del Projecte de llei d'horaris comercials. Hui fa exactament un any, el 11 de març del 97, la Comissio d'Industria va aprovar una proposta d'Unio Valenciana per a que la dita llei garantisara el maxim de huit hores d'obertura de festius, setantadoç hores maximes d'obertura en dies laborals, el descans dominical dels forners, entre altres coses. Unio Valenciana va defendre els forners i tot el chicotet i mijà comerç valencià. Fruit de tot allo i del treball d'Unio Valenciana en estes Corts es va aprovar per unanimitat la Llei d'horaris comercials, llei que l'eixecutiú no ha desplegat ni està fent complir, cosa que està creant, senyor president, problemes socials en este moment.

Senyor president, a nosatres nos agradaria que clarifique i solucione esta qüestio, i que nos diga si pensa o no fer complir la Llei d'horaris comercials, si reconeix i assumix la llei autonómica d'horaris comercials, si va a demanar el seu desenroll reglamentari i si creu de veres en el mensage autonomiste que nos va fer l'atre dia o era un brindis al sol. Per eixa rao, li formulem la pregunta següent. En desenroll de les competencies propies descrites en el nostre Estatut d'Autonomia, les Corts Valencianes aprovaren per unanimitat de tots els grups parlamentaris la Llei 8/97, d'horaris comercials de la Comunitat Valenciana, i vista la situació creada, en nom del grup a que presente li formule la pregunta, que es: ¿quines mides pensa prendre el president del Govern Valencià en defensa de la nostra capacitat d'autogovern i a fi de garantir la general aplicació i efectiu compliment de la dita norma d'horaris comercials?

Res més i moltes gracies.

El senyor president:

Moltes gracies, senyor Artagoitia.

Senyor president.

El senyor president del Consell:

Señor presidente.

Señorías.

Señor Artagoitia.

No es que piense, es que estamos cumpliendo la ley, como es nuestra obligación, ley que aprobaron las Cortes Valencianas el mes de diciembre pasado, la Ley 8/97, que regula la materia sobre horarios comerciales en nuestra comunidad.

Sabe perfectamente su señoría que en la Comunidad Valenciana el máximo de aperturas comerciales es el mínimo admitido en la ley básica estatal, y sabe también su señoría que, cuando presentamos la ley, el Consejo Jurídico Consultivo, órgano, lógicamente, de autogobierno de los valencianos, expresó en aquel momento algunas dudas razonables sobre el propio texto; luego no nos lo estaban diciendo desde fuera, nos lo estaba diciendo el propio Consejo Jurídico Consultivo. En cualquier caso, mi obligación y mi voluntad es cumplir la ley hasta sus últimas consecuencias. No puede ser de otra forma y así se está haciendo. Así se está haciendo cuando la limitación horaria que se establece para prohibir la venta de pan los domingos y festivos se está cumpliendo por encima de todo, incoando los expedientes y sancionando a aquellos panaderos que incumplen la ley. En contra de algunas de las declaraciones que han aparecido en prensa en los últimos días, esa es la actuación de la conselleria.

Pero sabe perfectamente también, señor Artagoitia, que el problema que plantea es que la ley estatal, la 2/96, que tiene carácter de ley orgánica, establece la libertad horaria total para los establecimientos de venta de pan en todo el territorio nacional, y en base a esa ley estatal están recurriendo los panaderos las sanciones impuestas por la conselleria.

Por tanto, en los últimos tiempos hemos abierto una vía de diálogo que permita superar este problema, problema que no solamente reside en una voluntad del gobierno, que es inequívoca, de aprobar la ley sino de solucionar un problema legal que tenemos planteado.

El senyor president:

Per a rèplica, senyor Artagoitia.

El senyor Artagoitia Calabuig:

Moltes gracies, senyor president.

Senyor Zaplana.

Permeta que li diga que no puc estar d'acort en vostre quan diu que està fent-se complir la llei. Vostè i yo sabem que no està complint-se la llei ni està fent-se complir la llei, senyor president, ni el reglament que desenrolla la llei tampoc està publicat ni està en tramit. Per tant, li he de dir, senyor president, que crec que en alguna cosa es desajusta vostre a lo que està ocorrent o no sap que està ocorrent en el carrer.

Yo tambe li he preguntat si reconeixia i assumia la llei autonómica per a fer-la complir. Vostè m'ha contestat dient que està la llei de l'estat que alguns arrepleguen, que alguns estan acollint-se ad eixa llei estatal. Ací es una cosa molt clara. En l'us de les nostres competencies, esta cambra per unanimitat va aprovar una llei que es vigent en el territori de la Comunitat Valenciana, i no hi ha llei estatal que la